

ODVJETNICI-PARTNERI
DORA HANŽEKOVIĆ ŽUŽA
DAMIR METELKO
IRINA JELČIĆ
DOMAGOJ TRUHAR
JASMINKA ČORDA TRUHAR
KRUNO KNEŽEVIĆ
ANDREA DOMAC RIČKOVIĆ

HANŽEKOVIĆ & PARTNERI
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

ODVJETNIČKO DRUŠTVO HANŽEKOVIĆ & PARTNERI d.o.o.
RADNIČKA CESTA 22, 10000 ZAGREB, HRVATSKA
TEL: +385 (0)1 61 84 611, FAX: +385 (0)1 61 84 816
E-MAIL: HANZEKOVIĆ@HANZEKOVIĆ.HR
WWW.HANZEKOVIĆ.HR
OIB: 85127306373

Member
LexMundi
World Ready

ODVJETNICI
IVA MARKOTIĆ BAGARIĆ
ANDREJ BOŠNJAK
IVANA BAČIĆ ODRLJIN
DINO MILJAK
JOSIPA MRKLIĆ
ANA-MARIJA BAZINA
PAULA JAGAR
DOMAGOJ LOVRIĆ
ANTONIJA JURAJIĆ
SILVIA ILIJEVSKI
TANJA GRBANOVIĆ
DORA DOMAC HRVATIN
IVA BURIĆ
VEDRAN VUSIĆ
ANITA JOZIČIĆ
TEREZA ŠARIĆ
MELANI POLINČIĆ
BARBARA ŽIVKOVIĆ
MARIJA ŽAJA
SABINA VUKADIN
TAMARA LACHOWSKI
MARIN KARUZA
ANA BAGO MARTIĆ
LUKA BURATOVIĆ
TOMA TRBULJAK
IVAN DILBER

PISARNICA SPLIT
HRVATSKE MORNARICE 11
21000 SPLIT, HRVATSKA
TEL: +385 021/ 273 500
FAX: +385 021/ 273 555

PISARNICA OSIJEK
KARDINALA ALOJZIJA STEPINCA 15
31000 OSIJEK, HRVATSKA
TEL: +385 031/ 628 080
FAX: +385 031/ 628 089

**TRGOVAČKI SUD U
S P L I T U
Sukošćanska 6
21000 SPLIT**

Zagreb, 11. svibnja 2020.

Na broj: St-168/2014

Stečajni dužnik: Adriatic d.d. u stečaju, Split, Obala Kneza Branimira 8,
OIB: 31076464103

**Stečajni i razlučni vjerovnik i kupac: ADRIS GRUPA d.d., Rovinj,
Obala Vladimira Nazora 1
OIB: 82023167977**

P O D N E S A K

Stečajnog i razlučnog vjerovnika i kupca

jednostruko

I/ U predmetu pod gornjim brojem, stečajni i razlučni vjerovnik i kupac ADRIS GRUPA d.d. (dalje u tekstu: ADRIS GRUPA d.d.) ovim putem se očituje na podnesak Odvjetničkog društva MADIRAZZA & PARTNERI d.o.o. od dana 29.04.2020.g. te na podnesak trgovačkih društava Moj market d.o.o. i Pleon d.o.o. od dana 06.05.2020. godine.

ADRIAS GRUPA d.d. u cijelosti ustraje u navodima iz svog podneska od dana 06. travnja 2020. godine u odnosu na Obračun troškova unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo, sastavljen od strane stečajnog upravitelja Ante Gabelice dana 16. ožujka 2020. godine, te se osporavaju navodi iz cit. podnesaka društva MADIRAZZA & PARTNERI d.o.o. te društava Moj market d.o.o. i Pleon d.o.o., u dijelu u kojem su isti u suprotnosti s navodima iz podneska ADRIS GRUPE d.d. od 06.04.2020.

a) u odnosu na podnesak društva MADIRAZZA & PARTNERI d.o.o. od dana 29.04.2020.g.

Nije sporno da se neizravni troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava namiruju razmjerno iz iznosa ostvarenog prodajom imovine na kojoj postoji razlučno pravo, kako je to uostalom i navedeno u podnesku ADRIS GRUPE d.d. od 06.04.2020.g. i kako to pravna teorija i praksa potvrđuju.

U tom dijelu društvo MADIRAZZA & PARTNERI d.o.o. pogrešno interpretira navode iz podneska ADRIS GRUPE d.d. od 06.04.2020.

Međutim, ono što je potrebno utvrditi jest koji se to troškovi nastali tijekom trajanja ovog stečajnog postupka imaju smatrati izravnim i neizravnim troškovima unovčenja predmeta razlučnog prava koji bi se potom namirivali iz položene jamčevine sukladno točki III. izreke pravomoćnog Rješenja o dosudi naslovnog suda od 09. rujna 2019. godine, a sve temeljem odredbi čl. 248. i 254. st. 3. SZ-a temeljem kojih se isključivo i jedino provodi namirenje troškova postupka iz uplaćene jamčevine.

Nije sporno da se sukladno odredbi čl. 154. SZ-a iz stečajne mase najprije namiruju troškovi stečajnoga postupka i ostale obveze stečajne mase, te da je sukladno odredbi čl. 157. SZ-a stečajni upravitelj taj koji je tijekom cijeloga postupka dužan voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase.

Upravo to je ADRIS GRUPA d.d. istaknula u svom podnesku od 06.04.2020.g. navodeći da je potrebno razlikovati vjerovnike stečajne mase (konkretno vjerovnike troškova koje ADRIS GRUPA d.d. u svom podnesku od 06.04.2020.g. osporava da bi se smatrali troškovima unovčenja predmeta razlučnog prava) koji se namiruju kako te tražbine dospijevaju i o čijem namirenju brine stečajni upravitelj koji tako mora predvidjeti sve obveze stečajne mase te osigurati sredstva za njihovo namirenje po dospijeću ili u budućnosti, a ne da razlučni vjerovnik kao kupac u konačnici trpi namirenje takvih troškova iz uplaćene jamčevine, jer za to nema nikakve pravne osnove niti razloga.

Na potrebu razlikovanja troškova unovčenja predmeta razlučnog prava od svih ostalih troškova stečajne mase upravo ukazuje i Visoki trgovački sud RH u svojim odlukama Pž-4155/2019 od 09. srpnja 2019.g. i Pž-4817/2019 od 03. rujna 2019.g. (za koje se u podnesku društva MADIRAZZA & PARTNERI d.o.o. pogrešno navodi da idu u prilog njihovim navodima) kada se navodi:

(Pž-4155/2019 od 09. srpnja 2019.g.)

„...Osnovano razlučni vjerovnik u žalbi navodi da je u troškove unovčenja moguće ubrojiti isključivo one troškove koji su izravno ili neizravno povezani s unovčenjem predmetnih nekretnina na kojima postoji razlučno pravo, a ne sve troškove stečajnog postupka“

(Pž-4817/2019 od 03. rujna 2019.g.)

„...svi ostali troškovi, kao što su troškovi pojedinih parničnih, ovrših i zemljišnoknjižnih postupaka koji nisu u vezi s predmetom na kojemu postoji razlučno pravo ne smatraju se općim troškovima koji se namiruju razmjerno iz ostvarene kupovnine, već iz ostale stečajne mase.“

Dakle, nisu svi vjerovnici stečajne mase nužno ujedno i vjerovnici troškova unovčenja predmeta razlučnog prava.

Uplaćena jamčevina nije stečajna masa iz koje se imaju namirivati svi troškovi stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase kako se to pogrešno interpretira u podnesku društva MADIRAZZA & PARTNERI d.o.o.

Vezano za navode društva MADIRAZZA & PARTNERI d.o.o. da bi stajalište ADRIS GRUPE d.d. značilo da bi cit. „došlo do svojevrsne „prezaduženosti“ stečajne mase odnosno „stečaja stečajne mase“, što je protivno prisilnim odredbama Stečajnog zakona“ navodi se sljedeće.

ADRIS GRUPA d.d. kao razlučni vjerovnik i kupac ne može snositi bilo kakve negativne posljedice zbog činjenice što u stečajnoj masi nema dovoljno sredstava da se namire brojni i izuzetno visoki troškovi ovog stečajnog postupka.

Namirenje iz jamčevine troškova koji nemaju nikakve veze s unovčenjem predmeta razlučnog prava niti su bili potrebni kao opći trošak povodom i radi tih predmeta značilo bi upravo značajnu negativnu posljedicu za razlučnog vjerovnika kao kupca, a sve suprotno odredbama Stečajnog zakona i važećoj sudskoj praksi.

U ovom dijelu, a osporavajući navode iz podneska društva MADIRAZZA & PARTNERI d.o.o., ponovno se ukazuje na odluku Visokog trgovačkog suda RH PŽ-4817/2019 od 03. rujna 2019.g. u dijelu gdje se navodi sljedeće:

„Na kraju je potrebno napomenuti da već samim time što se opravdani opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase razmjerno namiruju iz cijene postignute prodajom stvari na kojoj postoji razlučno pravo, znači da i razlučni vjerovnik sudjeluje u namirenju i vjerovnika stečajne mase.

Isto tako, u stečajnom postupku svaki vjerovnik snosi svoje troškove (članak 20. SZ-a), a ti se troškovi smatraju tražbinom nižeg isplatnog reda (članak 139. stavak 1. točka 2. SZ-a) o čijoj se osnovanosti odlučuje na posebnom ispitnom ročištu.“

b) u odnosu na podnesak društava Moj market d.o.o. i Pleon d.o.o. od dana 06.05.2020. godine

Pogrešno je i neosnovano stajalište izraženo u cit. podnesku prema kojem (u slučaju kakav je ovaj konkretni) svi troškovi stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase postaju troškovi unovčenja iz članka 254. SZ-a.

Takvo stajalište nema uporišta u odredbama Stečajnog zakona niti u važećoj sudskoj praksi, a protivno je i pravnim shvaćanjima Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske sa 5. sjednice sudaca i sudskih savjetnika svih sudskih odjela Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 19. lipnja 2008.

Upravo je smisao cit. pravnog shvaćanja VTS-a od 19. lipnja 2008.g. bio da se među sveukupnim troškovima stečajnog postupka utvrdi potreba razlikovanja odnosno izdvajanja

samo onih troškova koji se imaju smatrati troškovima unovčenja predmeta razlučnog prava koji se namiruju sukladno čl. 248. i 254. SZ-a.

Pri tome nije od bilo kakvog značaja okolnost radi li se o unovčenju nekretnine koja čini jedinu stečajnu masu ili ne, niti Stečajni zakon uopće poznaje takvo razlikovanje u ovom smislu.

Naime, ponavlja se, potrebno je utvrditi koji točno troškovi se imaju smatrati izravnim i neizravnim troškovima unovčenja predmeta razlučnog prava koji se imaju namiriti iz uplaćene jamčevine, a tek potom se dolazi do primjene pravila razmjernosti u namirenju s obzirom na to u kojem omjeru unovčena nekretnina sudjeluje u ukupnoj stečajnoj masi.

Drugim riječima, razmjernost u namirenju ne znači da se moraju namiriti svi troškovi stečajnog postupka odnosno obveze stečajne mase ako je unovčena imovina jedina stečajna masa, već znači da se točno određeni troškovi koji se smatraju troškovima unovčenja namiruju u visini razmjerno sudjelovanju unovčene imovine u ukupnoj stečajnoj masi.

Osporavajući ostale navode iz podneska društava Moj market d.o.o. i Pleon d.o.o. koji su u suprotnosti s navodima iz podneska ADRIS GRUPE d.d. od 06.04.2020.g., radi izbjegavanja ponavljanja upućuje se na podnesak ADRIS GRUPE d.d. od 06.04.2020.g kao i na ranije navode iz ovog podneska.

Neosnovano je i pozivanje na potrebu primjene načela zaštite legitimnih očekivanja prilikom donošenja odluke o namirenju troškova unovčenja, između ostalog jer za primjenu istog nema bilo kakvog uporišta u Stečajnom zakonu.

Osim toga, ADRIS GRUPA d.d. smatra da primjena bilo kakvog pravnog načela, pa i ovog navedenog, ne može imati za posljedicu izravnu povredu prava i interesa drugog subjekta postupka zajamčenih Ustavom RH i zakonima, prvenstveno Stečajnim zakonom koji regulira navedenu materiju namirenja troškova stečajnog postupka, a što bi se nedvojbeno dogodilo u slučaju da sud prihvati stajalište da se svi troškovi stečajnog postupka namiruju iz jamčevine.

S tim u svezi potrebno je istaknuti, a vezano za pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda RH od 18. ožujka 2019.g. (koji utvrđuje da se iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnine na kojoj postoji upisano razlučno pravo ne namiruju troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava, nego samo troškovi unovčenja), da samim time što je Visoki trgovački sud RH zauzeo navedeno pravno shvaćanje, istovremeno nije došlo do promjene pravnog shvaćanja oko toga što se ima smatrati troškovima unovčenja predmeta razlučnog prava koji se namiruju iz jamčevine.

II/ Slijedom svega navedenog, ADRIS GRUPA d.d. predlaže da naslovni sud donese odluku o namirenju troškova unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo sukladno članku 254. SZ-a uvažavajući očitovanje ADRIS GRUPE d.d. izneseno u podnesku od dana 06.04.2020. godine, kao i u ovom podnesku, te da se ostatak uplaćene jamčevine vrati ADRIS GRUPI d.d.

ADRIS GRUPA d.d.
zastupano po